

Det er to vigtige instrumenter, vi har i både arbejdsmarkedspolitikken og uddannelsespolitikken. Det er et godt tilbud til dem, som har et særligt behov for at blive sluset ind på arbejdsmarkedet den vej rundt. Daghøjskoler og produktionsskoler er et virkelig godt tilbud, og det giver en god udvikling både for den enkelte og også for samfundet.

Vi har i Socialdemokratiet været meget optaget af at sikre en fortsat udvikling af de her to områder, både med hensyn til en kvalitetsmæssig udvikling og et økonomisk grundlag for videreførelsen af området.

Vi ser i dette lovforslag en styrkelse af indholdet ikke blot kvalitativt, men også målretningmæssigt i forhold til arbejdsmarkedet, og jeg vil fremhæve et par enkelte eksempler på noget af det, jeg synes er en forbedring i lovforslaget:

8-elevers-reglen, som jo i dag gælder således, at hvis man gennemfører et kursus med under 8 deltagere i kursuset, får man ikke økonomisk kompensation for kursuset – og det vil sige, at hvis man har succes med det og folk kommer i gang i deres rotationsordninger eller andet, så får man ikke noget tilskud ud over dispensationsmuligheden – den bliver ophævet, således at man bliver ved med at få tilskud, indtil der er 8 deltagere tilbage på kursuset.

Jeg vil også hæfte mig ved, at vi på produktionsskoleområdet har fundet en god løsning med hensyn til skoleydelsen, så den bliver liggende på et ordentligt niveau.

Med hensyn til de små daghøjskoler vil jeg også sige, at dér får man fremover tilskud til mindst 25 elever. Det betyder noget de steder, hvor man f.eks. kun har 20 på et hold. Så jeg mener, det er en klar forbedring for de små daghøjskoler.

Jeg vil også godt pointere, og det er vigtigt for mig, at der bliver en forbedret adgang for mennesker, der har psykiske lidelser, så de nu på lige fod med andre kan deltage i kurser og således forbedre deres muligheder på arbejdsmarkedet og for videreuddannelse, men også med hensyn til fleks- og skånejob. Her ligger der et vigtigt signal om, at vi også den vej rundt vil have de mennesker med, som måske har nogle særlige behov i forhold til det rummelige arbejdsmarked.

Så vil jeg godt sige, at de præciseringer af måltallene, der foreligger, jo var en del af finanslovforliget sidste år, hvor vi på daghøjskoleområdet præciserede, at målsætningen var

9.800 årselever. Men da vi må konstatere, at de tiltag, vi iværksatte dengang med hensyn til måltallene, var utilstrækkelige, laver vi nu ramkestyringen for at sikre den videre overlevelse af området både økonomisk og kvalitetsmæssigt og indholdsmæssigt.

Og jeg vil godt sige, at i Socialdemokratiet vedkender vi os aftalen, og vi vedkender os også et økonomisk ansvar for det her land, og vi kender skolernes store opgave, og det har været begrundelsen for, at vi har arbejdet så hårdt med det her.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det har jo hidtil været sådan, at Socialdemokratiet har haft en meget klar overordnet målsætning for uddannelse, »Uddannelse til alle«, og at produktionsskolerne har taget vare på den gruppe af unge, der er mest skoletrætte, og som har haft sværest ved at finde sig til rette i skolesystemet.

Så vil jeg gerne spørge hr. Carsten Hansen: Når vi nu står i en situation, hvor man skærer ned på skoleydelsen til produktionsskolerne, og hvor alle meldinger fra produktionsskolerne tyder på, at det skaber ringere forhold for dem, hvad er så hr. Carsten Hansens alternativ til de unge, der nu ikke kan gå på produktionsskolerne?

Jeg tænker på den del af produktionsskolerne elever, som ikke umiddelbart er parate til at gå ind på arbejdsmarkedet, men for hvem det er en særlig øvelse at overhovedet få hverdagen til at fungere. Hvad er det for et konkret alternativ, hr. Carsten Hansen har til disse unge, de mest svage unge i vort samfund?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvis vi går ud fra det antal elever, kursister, der i år er på henholdsvis produktionsskoler og daghøjskoler, så betyder finanslovsaftalen, at det for daghøjskolerne vedkommende skal reduceres med formentlig 3.000 mennesker og for produktionsskolerne vedkommende med nogle hundrede – jeg har forstået, at man har lavet en ny aftale, fordi man trods alt kunne se, at det, der stod i den i første omgang, var mere dumt, end man kunne stå ved – men så er mit spørgsmål: Hvor skal de 3.000 daghøjskoleelever være, som man ifølge ramkestyringen afviser? Og hvor skal produktionsskoleeleverne